

DA JEG VAR 5 ÅR, BLEV JEG PÅKØRT AF EN BIL

Min moster Albine Marie var en meget hyppig gæst i vort hjem. Hun læste til sygeplejerske og var på Bispebjerg Hospital, hvor hun også boede. Hun var blevet frelst og kom både til bedemøderne og i Evangeliehuset på Trianglen.

Jeg elskede, når min moster var der. Hun var god til at lege med mig og tog mig også med på ture.

Da Kong Christian den 10. havde fødselsdag den 26. september 1938, tog mor og far os tre børn med ind til Amalienborg for at hylde kongen. Det var utroligt spændende, og jeg fik lov at stå forrest, så jeg rigtig kunne se.

Vi råbte: *“Konge, konge, kom nu frem, ellers går vi aldrig hjem!”*

Pludselig åbnede dørene, og kongen og dronning Alexandrine kom frem og vinkede. Bagefter kom det unge kronprinsepar frem, og jublen blev endnu større.

Da vi skulle hjem, var der mange mennesker. Vi skulle med sporvogn fra Nørreport. Da vi gik over gaden, skiftede trafiklyset, og min mor kom ikke med over. Hun stod tilbage med Paul på armen og Esther i hånden, så min far løb tilbage for at se, om hun kunne klare de små.

Uden at tænke løb jeg efter – ud i trafikken, som netop var gået i gang. Jeg blev ramt af en bil og faldt ind over fortovet. Straks stimlede folk sammen, og jeg blev meget bange. Jeg var jo kun 5 år.

Jeg var mest bange for, at min far skulle få en bøde, fordi jeg var løbet over for rødt lys, så jeg bedyrede, at der ikke var sket noget, og rejste mig op.

Vi nåede sporvognen, men da vi kom hjem, var mit hår helt rødt af blod. Det var godt, vi havde en sygeplejerske i familien. Moster rensede skrammen og forbandt såret.

Næste dag var jeg dagens helt i gården blandt legekammeraterne.